

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

Περὶ Μιξοβαρβαρισμοῦ.

§ 46. ΜΙΞΟΒΑΡΒΑΡΟΣ φράσις παρ' ἡμῶν κρίνεται καὶ λέγεται ἐκείνη ὅπου σύγκεται ἀπὸ λέξεις χυδαῖκας τετριμμένας, ἢ ξενικὰς, ἐνωμένας μὲ λέξεις Ἑλληνικὰς μετασχηματισμένας, καὶ ἀσυνηθεῖς εἰς τὴν κοινὴν δημοτικὴν ὁμιλίαν. Αὐτὴ ἢ ἐκτροματικὴ σύνθεσις γίνεται τριχῶς, ἢ κατὰ σχῆμα καὶ φωνὴν λέξεως, ἢ κατὰ εἶδος καὶ σύνταξιν φράσεως, ἢ κατὰ μετωνυμίαν, καὶ μεταλλαγὴν τῆς παραδεδεγμένης σημασίας τοῦ ὀνόματος.

§ 47. Ἡ ἀπλὴ Ἑλληνικὴ φράσις τῆς Κοινῆς διαλέκτου εἶναι μὲν, ὡς προλαβόντως ἐξηγήσαμεν, σύμμικτος, δὲν εἶναι ὅμως ἀπολύτως ἀπεριόριστος. Ἡ κοινὴ χρῆσις ἔσκησε τοὺς ὅρους, καθ' οὓς ἢ γνησίαι φράσις διακρίνεται ἀπὸ τὴν νόθου καὶ μιξοβαρβαρον. Ἡ διάλεκτος, ὡς ἀπλὴ, εἶναι ἀναλυτικὴ εἰς τὰς φράσεις της, ὡς δὲ σύμμικτος, σύγκεται ἀπὸ Δωρισμοῦς, Αἰολισμοῦς, Ἰωνισμοῦς, καὶ Ἀττικισμοῦς, τῶν ὁποίων τὴν ἐκ κοινῆς συνηθεῖας ἐναρμόνιον σύγκρασιν θέλομεν δοκιμάσῃ εἰς τὸ τεχνολογικὸν μέρος τῆς παρούσης πραγματείας νὰ εὐκρινήσωμεν μεσοδικώτερον. Ἡ δὲ, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὸ προκείμενον μελέτημα, ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι, κατ' αὐτὴν τὴν σύγκρασιν τῶν ἀρχαϊκῶν διαλέκτων, σχεδιάζεται τὸ κατ' εἶδος προσηρμοσμένον ὕφος τῆς φράσεως.

§ 48. Δύω εἰδῶν μιξοβαρβαρισμὸς διακρίνεται εἰς τὴν Γλώσσαν μας, ὁ μὲν παλαιότερος, ὁ δὲ νεώτερος. καὶ ὁ μὲν